752/06

Den 28. juni 2006 blev i sag nr. 68.015:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at det varige mén efter ulykkestilfældet anses for mindre end 5 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 2/1 2005 anmeldte, at hun den 17/11 2004 havde skåret sig på højre hånds pegefinger. Klagerens læge har i begyndelsesattest dateret 12/1 2005 oplyst følgende diagnose:

"Laesio traum. musc. et tend musc flex dig carpi et manus dxt (II)
Traumatisk læsion af flexorsene 2. hø. finger."

I invaliditetsattest dateret 22/6 2005 har klagerens læge uddybende oplyst:

"

4. Er der tegn på læsion af følenerver?	Nedsat følesans på hø. 2. finger mest udtalt på pal
5. Er håndtrykskraften nedsat og da i hvilket omfang?	Nej
...	...

9. Hvilke klager fremfører tilskadekomne?	Kan ikke mere arbejde så længe ved tastatur som tidl. Kan ikke holde tekopper, kan ikke tage mønter, papir fra underlag, kan ikke anv. spraydåse - har mistet pincetgreb på hø. 2. finger. Fingeren med stivhed og ømhed om morgenen.

"

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at hendes méngrad er langt over 5 %.

Klageren har anført, at sagen ikke kan afgøres ud fra det håndskema, hendes læge har udfyldt. Klageren har anført, at selskabet bør indhente en speciallægeerklæring. I klageskrivelsen dateret 22/10 2005 er anført:

> "Det viser sig, at lægen har overset, at såret var så dybt, at senen var blevet skåret over. Pegefingeren føles underligt slap, og jeg går til sidst til egen læge, der fluks sender mig til R., hvor jeg bliver akut opereret.
>
> ...
>
> Jeg har mange gener, hvilket jeg især oplever i dagligdagen: Det yderste led af fingeren er stift, men fingeren er permanent kroget, og kan ikke rettes ud. Det er særligt slemt om morgenen, så jeg er nødt til at gøre nogle øvelser, jeg lærte i ergoterapien, for at få den i gang.
>
> Jeg har ingen kraft i fingeren - kan for eksempel ikke holde en kop te (hvor man jo støtter med pegefingeren), og taber let ting. Jeg kan ikke dreje en nøgle om i en lås, ikke bruge en synål, og jeg har mistet pincetfunktionen og kan for eksempel ikke tage mønter og sedler op af en pung eller fra et bord.
>
> Tryg sendte mig til min læge for at få udfyldt et håndskema, som selskabet til min overraskelse senere benævnte som 'invaliditetsattest'. Ud fra dette bestemte Tryg, at ulykken ikke havde medført et varigt mén på 5 pct. eller derover.
>
> Jeg klagede til Tryg, sagde at min læge ikke var specialist i hænder (hvad hun var den første til at sige og i øvrigt overrasket over afgørelsen) og bad om at blive vurderet af en håndkirurg.

Det blev blankt afvist, og sagsbehandleren L.S.P. meddelte mig kort og godt i telefonen, at når det drejede sig om en pegefinger, var der faktisk ikke noget, der hed méngrad. Man skulle have amputeret fingeren for at få erstatning! Det kom lidt bag på mig, i betragtning af at Tryg fra første brev og til og med afslaget havde skrevet om méngrad. Hvis fingeren skulle være amputeret for at udløse erstatning, havde det vel været rimeligt og anstændigt at nævne det fra første færd."

Klageren har i skrivelse af 16/12 2005 til nævnet endvidere anført:

"Dertil kan jeg blot sige, at de besværligheder, min krogede og stive pegefinger giver i min dagligdag, er langt mere end fem procent!

Desuden må jeg fastholde, at jeg - og formodentlig andre kunder - bliver misinformeret, når Tryg først lader som om, vi skal tale méngrad, og derefter fortæller mig, at det eneste der udløser erstatning er, at fingeren er amputeret.
Hvis det fremgik af policen, og hvis selskabet havde sagt det fra starten, havde jeg ikke behøvet at bruge tid og kræfter for at få erstatning."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 23/11 2005 til nævnet anført:

"Den modtagne klage gav os ikke anledning til at ændre vores afgørelse i sagen eller indhente en speciallægeerklæring, idet vores lægekonsulent fandt, at invaliditetstesten med håndskemaet var tilstrækkeligt grundlag for at træffe afgørelse i sagen, hvilket vi meddelte vores kunde i brev af 20. september 2005. Endvidere gjorde vi opmærksom på, at spørgsmålet om méngradens størrelse, i overensstemmelse med forsikringsbetingelsernes stk. 27, kunne forelægges Arbejdsskadestyrelsen."

Selskabet har i skrivelse af 21/12 2005 endvidere anført:

"Vi beklager, hvis det i vores brev af 23. november 2005 har fremstået for kunden som om, at det eneste der kan udløse en méngrad på 5 % eller derover er amputation af fingeren. Vi har alene til sammenligning med kundens skade fremhævet hvad der i henhold til Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel, skal til for at méngraden vedr. skader på 2. fingeren vurderes til 5 %.

Herudover vil vi på ny gøre opmærksom på, at vores kunde i henhold til forsikringsbetingelsernes stk. 27 kan få spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen mod betaling af gebyret til Arbejdsskadestyrelsen på 5.000 kr. samt udgifter til eventuelle nye lægeerklæringer, som Arbejdsskadestyrelsen måtte ønske. Hvis Arbejdsskadestyrelsen fastsætter méngraden til 5 % eller derover, vil kundens udgifter ved forelæggelsen blive refunderet af os. Dette gælder såvel gebyret samt udgifter til eventuelle nye lægeerklæringer som Arbejdsskadestyrelsen måtte have fundet nødvendigt at indhente."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet - uanset det af klageren oplyste om de gener i dagligdagen, som skaden har påført hende - at en méngrad på 5 % eller derover ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder heller ikke grundlag for at pålægge selskabet at indhente speciallægeerklæring.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson